

Viens pūļa vidū

Elders Deniss B. Neunšvanders
no Septiņdesmitajiem

Klusi un apņēmīgi dosimies uz priekšu pie Glābēja, ar ticību, ka Viņš rūpējas par mums un ka Viņam ir spēks mūs dziedināt un glābt.

Lūkas evaņģēlijā mēs lasām par kādu sievieti, kura 12 grūtus gadus bija cietusi no asiņošanas. Viņa bija iztērējusi savus līdzekļus medicīniska risinājuma meklējumos, taču to nebija atradusi. Ļaužu pūlī sieviete tuvojās Glābējam no aizmugures un aizskāra Viņa drēbju vīli. Jēzus vēlējās zināt, kurš Viņu bija aizskāris, jo Viņš jūta, ka no Viņa bija izgājis spēks. Apustuļi nespēja saprast šo jautājumu un teica: „Meistar, ļaudis Tev laužas virsū un Tevi spiež”¹, un Tu jautā: „Kas Mani ir aizskāris?” Sieviete tad lielās bailēs un trīcēdama atzinās, ka viņa bija tā, kura Viņam tuvojās un bija uzreiz dziedināta. Glābējs teica, lai viņas dodas prom mierā, sakot viņai, ka viņas ticība ir darījusi viņu veselu.

Šajā interesantajā, īsajā stāstā ir daudz kas, ko apdomāt un mācīties.

Es iedomājos pašu pūli. Tas droši vien bija diezgan liels, jo cilvēki spiedās Jēzum virsū. Tas, iespējams, ka bija trokšņains pūlis, jo cilvēki spiedās un stumdījās, cenšoties Viņu labāk saskatīt. Es domāju par to, kādēļ viņi tur bija. Vairums ļaužu, es domāju, devās ziņkāres dēļ. Lai kurp Viņš devās, ziņas par Viņa ierašanos un stāsti par Viņa brīnumiem gāja Viņam pa priekšu. Iespējams, ka viņi sagaidīja, ka ieraudzīs kaut ko neparastu, notikumu, ko nedrīkst palaist garām. Lai gan tas nav minēts, pūlī varētu būt bijuši farizeji, kuri vienmēr šķita, ka bija tuvumā, gaidot iespēju ievilināt, samulsināt un atrast kaut ko, uz kā pamata tie varētu Jēzu notiesāt. Vai varētu būt iespējams, ka kāds pūlī bija atnācis pat tādēļ, lai izsmietu?

Pūlī bija sieviete. Es redzu pazemīgu sievieti, iespējams, pat biklu sievieti, kas Glābējam tuvojas no aizmugures un tad nokaunējusies atzīstas, ka viņa ir aizskārusi Viņa drēbes. Šī sieviete bija no grūtībām pagurusi un novesta nabadzībā. Viņa bija izmisīgi meklējusi palīdzību. Ārēji viņa daudz neatšķīrās no citiem cilvēkiem pūlī. Neviens viņu necentās atturēt no došanās Jēzus virzienā. Noteikti, ka apustuļi viņu neievēroja, ne arī centās viņu apturēt. Taču bija kaut kas, kas viņu atšķīra no visiem citiem cilvēkiem pūlī tajā dienā. Lai gan viņa bija iespiesta ļaužu drūzmā, viņa noteikti un klusi devās uz priekšu ar vienu mērķi savā prātā — pieiet pie Glābēja, ar ticību, ka Viņam ir spēks viņu dziedināt, ka Viņš rūpējas par viņu un atbildēs uz viņas vajadzību. Ar šo viņa atšķīrās no pūļa. Pūlis bija ieradies, lai redzētu, taču sieviete bija atnākusi, lai taptu dziedināta.

Rakstos ir citi interesanti pieraksti par vienu ticīgu cilvēku pūļa vidū. Alma bija starp ķēniņa Noas ļaunajiem priesteriem. Tie bija cilvēki, kuri bija raksturoti kā augstprātīgi savā sirds lepnībā, slinki un elkus pielūdzoši, kuri ļaudīm teica melīgus un tukšus vārdus.² Viņi bija sagrozījuši Tā Kunga ceļus, jo viņi savās sirdīs necentās saprast.³ Kad Abinadijs sniedza savu vēstījumu par grēku nožēlošanu, tie viņu izsmēja un galu galā nodeva nāvei. Tas patiešām bija ļauns pūlis. Tomēr, kā norādīts Rakstos, „viņu starpā bija viens,”⁴ kurš ticēja. Alma vienīgais pieņēma to, ko bija mācījis Abinadijs. Drosmīgi viņš iznāca no pūļa, lai sekotu Tam Kungam. Šī viena cilvēka, kurš bija no pūļa, ietekme uz nefijiešu vēstures gaitu ir neizmērojama.

Viens no pazīstamākajiem pūļiem Mormona Grāmatā ir tas, kas dzīvo lielajā un plašajā ēkā Lehija vīzijā par dzīvības koku. Ēka bija piepildīta ar cilvēkiem, veciem un jauniem, vīriešiem un sievietēm, kuri izsmēja un rādīja ar saviem pirkstiem uz tiem, kuri baudīja koka augli.⁵ Diemžēl daži, kuri bija nobaudījuši augli, klausījās pūli un „atkrita uz aizliegtajām takām un pazuda.”⁶ Tomēr bija citi, kuri bija baudījuši augli un nepievērsa uzmanību pūlim.⁷ Viņi bija tie, kuri izbaudīja pilnas svētības no dzīvības koka.

Patiesībā šie stāsti ir nevis par pūļiem, bet par atsevišķiem cilvēkiem šajos pūļos. Tie ir patiesībā par jums un mani. Katrs no mums atrodas šīs pasaules pūļos. Gandrīz visi no mums ir līdzīgi tai sievietei, kura, neskatoties uz pūli, nāk pie Glābēja. Mums visiem ir ticība, ka tikai pieskāriens sniegs dziedinājumu mūsu sāpošajām dvēselēm un atvieglojumu mūsu visapslēptākajām vajadzībām.⁸ Jaunie Baznīcas locekļi daudzās zemēs bieži ir līdzīgi Almam. Viņi sadzird dzīvības vārdus, kad to nedzird neviens cits no viņu ģimenes loka vai draugiem. Tomēr viņiem ir drosme pieņemt evaņģēliju un meklēt ceļu cauri pūlim. Es domāju, ka katrs no mums saprot, ko nozīmē baudīt dzīvības koka piepildošo augli, kad to redz un dzird tie, kas izsmej, un ko nozīmē pielikt jebkuras drosmīgas pūles, lai tiem nepievērstu uzmanību.

Cīnīšanās cauri pasaules pūļiem var būt vientuļa un grūta. To ietekme un spiediens uz cilvēku, kurš vēlas doties uz kaut ko labāku, un var būt ļoti stiprs un ļoti grūti pārvarams.

Kurš labāk nekā Glābējs var aizsniegt, atbalstīt un galu galā glābt vienu cilvēku no pūļa? Viņš saprot, ko nozīmē būt neatlaidīgam necienīga pūļa vidū un tomēr palikt patiesam. Pasaulīgie pūļi Viņu neatzīst, sakot, ka „viņam nebija nekāda izskata, nedz arī kāda skaistuma” un ka „nebija arī nekā ārēji redzama, lai mēs viņā būtu atraduši ko patīkamu.”⁹ Ķēniņš Benjamīns teica, ka pasaule „turēs Viņu par cilvēku.”¹⁰ Jesaja tālāk apraksta Kristus vietu pasaules pūlī ar šādiem vārdiem:

„Viņš bija nicināts, labāki ļaudis no viņa vairījās, vīrs, kam nebija svešas sāpes un kas bija norūdīts ciešanās, . . . tā nicināts, ka mēs viņu ne par ko neturējām.

Taču viņš nesa mūsu sērgas un ciešanas, un mūsu sāpes viņš bija uzkrāvis sev, kurpretī mēs viņu uzskatījām par sodītu, Dieva satriektu un nomocītu.”¹¹

Nefijs raksta, ka „pasaule savas nekrietnības dēļ uzskatīs Viņu par nonievājamu.”¹²

Tomēr galu galā Dieva Pirmdzimtais Dēls, kurš tik bieži ir ticis nepareizi novērtēts un pārprasts, iznāks kā viens no pūļa kā „Iesvaidītais,” pasaules Glābējs un Pestītājs. Šo parādīšanos pazemīgi pareģoja Glābēja izteikums kādiem no galvenajiem priesteriem un elderiem, ka „akmens, ko nama cēlēji atmetuši, ir kļuvis par stūra akmeni.”¹³

Mani dārgie brāļi un māsas, es lūdzu, lai katrs no mums varētu drošībā iziet cauri šīs pasaules pūļiem. Visos mūsu dzīves apstākļos klusi un apņēmīgi dosimies uz priekšu pie Glābēja, ar ticību, ka Viņš rūpējas par mums un ka Viņam ir spēks mūs dziedināt un glābt. Uzklāsim Viņa dzīvības vārdus un baudīsim pilnībā, pastāvīgi un drosmīgi no augļa, ko šie vārdi sniedz. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Lūkas 8:45.
2. Skat. Mosijas 11:5–11.
3. Skat. Mosijas 12:25–27.
4. Mosijas 17:2.
5. Skat. 1. Nefija 8:27.
6. 1. Nefija 8:28.
7. Skat. 1. Nefija 8:33.
8. Skat. Lūkas 4:18.
9. Jesajas 53:2.
10. Mosijas 3:9.
11. Jesajas 53:3–4.
12. 1. Nefija 19:9.
13. Mateja 21:42.